

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۹/۲۳

عبدالقیوم میرزاده

بگرام

تفکیک صف وطنفروشان و وطندوستان

دونالد ترامپ رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا از زمان حلف وفاداری اش در دور دوم ریاست جمهوری تا کنون بمنظور تهدید چین و ایران و همچنان روسیه چند بار تلویحاً از اهمیت میدان هوایی بگرام افغانستان در چوکات منافع ایالات متحده آمریکا یادآوری کرده و برای باز پس گیری این میدان هوایی که بقول او با تأسیسات تسلیحات اتمی چین نزدیکترین نقطه میباشد عزم خویش را بیان کرده است. او در این راستا همچنان در جریان سفراخیرش به انگلستان بعد از ملاقات با کی پر استارمر صدراعظم انگلستان در کنفرانس مطبوعاتی مشترک بار دیگر گفت: آمریکا میخواهد به پایگاه بگرام در افغانستان برگردد اما از طریق معامله... ما به به بگرام نیاز داریم و آنان به چیز های دیگر... آمریکا در تلاش است تا پایگاه هوایی بگرام افغانستان را پس بگیرد... یکی از دلایلی که می خواهیم این پایگاه را داشته باشیم این است که یک ساعت با مکانی که چین سلاح هسته ای می سازد فاصله دارد... ترامپ همچنان به ادامه این چرندیاتش بی خبر از تاریخچه ساخت و ساز میدان هوایی بگرام تهدید آمیز متذکر شد: اگر افغانستان پایگاه هوایی بگرام را به کسانی که آن را ساخته اند، یعنی ایالات متحده آمریکا، پس ندهد، اتفاقات بدی رخ خواهد داد.

این رئیس جمهور ساده لوح تا کنون نمیداند که میدان هوایی بگرام را نه تنها امریکاییان نه ساخته اند بلکه آنها بعد از خروج ذلت بار و دزدانه شان در سال ۲۰۲۰ این میدان هوایی بزرگ با تجهیزات مکمل پرواز های نظامی را منفرج ساخته و به توده خاک مبدل ساختند.

بعد از این اظهارات ناسنجیده دونالد ترامپ که درحقیقت از ماه مارچ امسال ۲۰۲۵ تلاشهای مذبحخانه و چانه زنی ها غرض جابجایی نیرو های امریکایی در میدان هوایی بگرام آغاز گردیده است و خلیل زاد را تحت بهانه رهایی زندانیان امریکایی به افغانستان میفرستند و در پشت پرده برای تحت کنترل گرفتن میدان هوایی بگرام در میان حلقات متنوع حاکمیت سر و سری دارد، در داخل امریکا، در مطبوعات جهانی و نشرات افغانی غوغایی بزرگی برپا گردید و عکس العمل هایی را مسبب گردید. جمهوری مردم چین، فدراتیف روسیه، هندوستان، ایران و بسا کشور های دیگر مخالفت شان را با این قصد ابراز داشتند، حکومت پاکستان آنرا به مسایل روابط امریکا و افغانستان حواله کرد که خود دانند، اکثریت قریب به تمام نویسندگان و تبصره نگاران افغان، (نمایندگان) طیف های مختلف همه با وصف مخالفت شان با حاکمیت بر سر اقتدار نفرت و انزجار شدید شان را از این اظهارات دونالد ترامپ بیان داشته اند. اما فراریان حاکمیت قبلی چون دوستم، شورای نظاریان از رأس تا قاعده و یکعده وطنفروشان دیگر از همین قماش بخاطر گرفتن امتیاز و قدرت توانایی های کذابی شان را به دولت امریکا پیکش کرده و مشوره داده اند که اگر امریکا از آنها حمایت کند تنها از طریق آنها میتوانند میدان هوایی بگرام را بدست بیاورند.

حکومت برسر اقتدار در افغانستان طی اعلامیه رسمی منتشره وبسایت الاماره موضع محکم شان را در قبال این موضوع چنین بیان داشتند:

امارت اسلامی افغانستان در روشنایی اصول شرعی و سیاست خارجی متوازن و اقتصاد محور خویش، خواهان مناسبات مثبت بر اساس منافع دوجانبه و مشترک با تمام کشور ها می باشد. ما در تمام مذاکرات دو جانبه، با امریکا واضح ساختیم که برای امارت اسلامی استقلال و تمامیت ارضی افغانستان نسبت به هر چیز دیگر اهمیت فراوان دارد.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولی

آنها همچنان اضافه کردند که:

قابل یادآوری است که در توافقنامه دوحه آمریکا تعهد سپرده بود «از زور و تهدید بر علیه تمامیت ارضی و استقلال سیاسی افغانستان استفاده نمی کند و نه در امور داخلی آن مداخله میکند»، بنابراین نیاز است تا آنان به تعهدات خویش پایبند بمانند. به همین سبب یکبار دیگر یادآوری می شود که به عوض تکرار تجربه های ناکام گذشته، باید راهکار مبتنی بر واقع بینی و عقلانیت اختیار گردد. امیرخان متقی وزیر خارجه طالبان در اظهاراتی با لحنی تند هوشدار داده است که هرگونه بحث درباره بازگشت نیروهای خارجی به افغانستان، بخصوص میدان هوایی بگرام، تعرض به استقلال و حاکمیت این کشور است.

همچنان لوی درستیز وزارت دفاع حکومت بر سر اقتدار پس از تکرار درخواست دونالد ترامپ برای واگذاری پایگاه هوایی بگرام به ایالات متحده بیان داشت:

توافق حتی بر سر یک وجب از خاک افغانستان ممکن نیست. کسانی که نیروهای خارجی را بخاطر رسیدن شان به قدرت به افغانستان آورده بودند، انسان های ترسو و بزدل بودند. ما از هیچ قلدر و زورگو ترس نداریم و این را طی بیست سال جنگ ثابت کردیم.

قابل یادآوری میدانم اکنون ترامپ خروج دزدانه و ذلت بار قوای آمریکا از افغانستان را و همچنان تخلیه میدان هوایی بگرام را فاجعه تاریخ و از خبط و خطا های نابخشودنی بایدن رئیس جمهور قبلی عنوان میکند اما اسناد و شواهد معتبر دال بر آن است که این توافقنامه با طالبان در دوحه در زمان ریاست جمهوری خودش به امضا رسید و بایدن توافقات او را با طالبان بمنصه اجرا گذاشت. حتی در این اواخر کتابی از قلم ژورنالیستان سیاسی واشنگتن پُست باب ادوارد و روبرت کاستا منتشر گردیده و در آن آمده است که:

دونالد ترامپ رئیس جمهوری وقت آمریکا به پایان دادن جنگ افغانستان مصمم بود و هشت روز پس از برگزاری انتخابات ۲۰۲۰ در یادداشتی محرمانه دستور بازگشت همه نیروهای اردوی آمریکا تا نیمه جنوری ۲۰۲۱ را امضا کرده بود. ترامپ در ۱۱ نوامبر سال ۲۰۲۰ این دستور محرمانه را صادر کرد که هیچ گاه روند عادی فرمان های نظامی را نپیمود و به دست وزارت دفاع، مشاور امنیت ملی و رئیس قوت های اردوی ایالات متحده، نرسید.

در این کتاب علاوه بر آن آمده است: ترامپ غیرقابل پیش بینی و تنش زاء، تمامی اعضای شورای امنیت ملی خود را در نظر ناگرفته این فرمان را صادر کرده بود. ژنرال مارک میلی رئیس قوت های اردو، کریس میلر سرپرست وزارت دفاع پنتاگون و کش پیتل رئیس دفتر او، نیز همگی با رسیدن این یادداشت به پنتاگون گیج و سردرگم شدند.

در عنوان این فرمان محرمانه نوشته شده بود: یادداشت برای سرپرست وزارت دفاع: عقب نشینی از سومالی و افغانستان؛ من به این وسیله به شما دستور عقب نشینی همه نیروهای آمریکا را از جمهوری فدرال سومالی تا پیش از ۳۱ دسمبر ۲۰۲۰ و جمهوری اسلامی افغانستان تا ۱۵ جنوری ۲۰۲۱ می دهم. همه نیروهای متحدان و شریکان آمریکا را از این دستور آگاه و دریافت این دستور را تأیید کنید.

میلی پس از دریافت این یادداشت با خشم گفت که برای رویارویی با ترامپ به قصر سفید می رود. و به همراه میلر و پیتل به قصر سفید رفت و رابرت اوبراین مشاور امنیت ملی قصر سفید را در جریان قرار داد که او نیز از این فرمان ابراز ناآگاهی کرد.

ترامپ در برابر اوبراین تأیید کرد که این یادداشت جعلی نبوده و خودش آن را امضا کرده است. سپس اوبراین به ترامپ پیشنهاد کرد که پیش از اجرایی شدن این دستور، با مقام های بلندپایه ایالات متحده ملاقات کند و در پی موافقت ترامپ، این دستور لغو شد.

یادداشت های این کتاب ثابت میکند که ترامپ خود مصمم بوده حتی تا ۱۵ جنوری سال ۲۰۲۰ همه قوا را بدون کدام استثنا از افغانستان اخراج کند. حالا او به اهمیت ژئوپلیتیک و استراتژیک میدان هوایی بگرام ملتفت شده و یا اینکه مشاورینش در باره ذخایر غنی از عناصر کمیاب معدنی مانند لیتیوم، کبالت و نئودیمیوم و سایر فلزات با اهمیت صنایع حاضر جهان برایش توضیح داده اند زیرا هم اکنون چین بیش از ۸۰ درصد بازار جهانی عناصر کمیاب معدنی را تحت کنترل خویش دارد و با طالبان نیز در این عرصه قرار داد های با اهمیتی را به امضا رسانیده اند. اکنون ترامپ منظور خرابکاری و امحای نفوذ چین در کشور ما تلاش دارد بگرام را تحت سلطه درآورد.

اما آمریکاییان حالا بخوبی میدانند که شرایط حاضر افغانستان، منطقه و جهان شرایط سال ۲۰۰۱ نیست و تنها از طریق تعاملات سیاسی و دیپلماتیک و محترم شمردن حقوق و منافع طرفین میتوان به مقصود نایل آمد. از طرفی آمریکاییان مزه تجاوز و حضور نظامی را طی بیست سال حضور شان در افغانستان بخوبی چشیده اند. آنها نیک میدانند که در افغانستان با صد ها هزار نیروی نظامی و ملکی شان نیز نمی توانند این مامول را برآورده سازند. آنهم با همچوشعارهای تقابل عریان علیه چین و کشور های منطقه.

گذشته از غوغا و تهدیدات دونالد ترامپ آنچه برای ما و کشور ما در این میان از اهمیت فوق العاده برخوردار است اینکه با پخش این اخبار نمودی از وحدت ملی را در میان طیف های بزرگی از مردم با آنکه با حاکمیت بر سر اقتدار

سر سازگاري نډارند، اما در راه دفاع از نواميس ملي متحده در برابر متجاوز ايستاده اند ميتوان بخوبي مشاهده کرد. همچنان وطنفروشان رسوا با موضعگيري هاي وطنفروشانۀ شان در قبال اين تهديدات تماميت ارضي کشور خود را بيشتر منزوي و رسوا ساختند و نفرين ابدی را از نام مردم افغانستان کمایي کردند.